

Antoaneta IORDACHE

Vrăji bine vrăjile greșit, deocamdată

Teatrul de Păpuși „Puck” din Cluj-Napoca e un teatru cu ambicie. Aici se petrec frumoase întâmplări pentru copiii de limbă română și maghiară, ai orașului. Ultima idee, pe firul bine lustruit, a fost o operă de Maurice Ravel: *L'enfant et les sortilèges/Copilul și vrăjile*. O impecabilă înregistrare (cu voci de primă-mână) a oferit-o, pentru spectacol, teatrului, Centrul Cultural Francez (care susține și alte manifestări ale instituției). Scenografia – care pe scena cu păpuși și marionete înseamnă foarte mult, pentru *poetica* spectacolului – e și ea franțuzească. Are finețe, cu alte cuvinte. Regizoral, montarea e bună. Mânuitorii sunt profesioniști. Dar, în cele din urmă, cu toate calitățile prezente, semnalate mai sus, recognoscibile în scenă, montarea nu satisface publicul căruia i-a fost consacrată. Se interpun între interpreți și public realități curente, nu îndeajuns... pritocite. Copiii nu știu, la vîrstă lor păpușărească, ce este o operă. Teatrul „Puck” s-a gândit – tocmai – să-i familiarizeze cu genul muzical numit operă. Ce nu s-a gândit teatrul este că micii spectatori nu pot fi „aruncați” ca în mare, de pe o stâncă, la premieră... Teatrul, evident, nu s-a gândit că micii lui spectatori au nevoie de explicații referitoare la experiența lor nouă, inedită, care li se propune. Explicații despre operă. Ce este ea, ce vrea ea, cum decurge. Explicații despre personaje, relații, acte, replici. Fiind în temă Ravel – despre Ravel (a cărui originalitate educată de Fauré și Debussy, să fim realiști, n-o „gustă” nici parte dintre maturii cu abonament la Ateneu ca și la Operă). Și uite așa, o idee bună, într-o sală de teatru plină ochi, dă efecte contrare celor visate. Copiii nu înțeleg nimic. Înregistrarea este, desigur, în franceză. Oare, copiii din Franța ar pricepe automat ce e cu opera lui Ravel?... (*De quoi s'agit-il?* Despre ce este vorba?).

În București funcționează, de câțiva ani, „Opera Comică pentru copii”. Cei ce au inițiat-o și o conduc cunosc în detaliu dificultățile contactului cu micul spectator. Ei știu că a explica este obligatoriu, dacă vrei să comunici cu audienții de vîrstă mică din sală. Altminteri – cu cei mai buni interpreți, cel mai grozav scenograf, cel mai istet regizor, cu toti „vrăjitorii” la un loc – nu obții mai mult decât un murmur de nedumerire, de la copii...

Teatrul de Păpuși „Puck” din Cluj-Napoca – L'enfant et les sortilèges / Copilul și vrăjile. Operă de Maurice Ravel. Libretul de: Colette. Regia: Traian Savinescu. Scenografia: Perrine Lacroix (Franta). Asistent scenografie: Marian Sandu. Cu: Ruxandra Purdea, Dan Constantin, Takács Enikő, Rareș Stoica, Laura Corpodean, Valentin Matei, Lucian Bălan. Data premierei: 29 martie 2003.

Raluca TULBURE

„Romeo și Julieta” la... Târgoviște

Sunt în România orașe care își doresc foarte tare să aibă un teatru, vis greu de înfăptuit în tranzitia noastră originală, unde cultura este, după opinia guvernărilor, ultimul lucru de care ar avea nevoie românul. La Târgoviște, există o „mână” de „frumoși nebuni” care, cu o imensă iubire de teatru, cu bani, poate nu ușor obținuți, cu mult entuziasm, cu talent, au pus, cu ceva timp în urmă, bazele Teatrului „Tony Bulandra”.

Micuții târgovișteni au rar prilejul să vadă un spectacol dedicat lor, pentru că în oraș nu există un teatru de copii și tineret, și, atunci, Tony Bulandra și-a asumat și rolul de „păpușar”.

Primul spectacol de acest gen este o temerară încercare, un fel de salt mortal fără plasă : *Romeo și Julieta* de William Shakespeare. Alegerea piesei poate părea ciudată. Este un subiect dificil, o probă pentru orice regizor, cu atât mai greu de realizat cu mijloacele animației. S-a Mizat, probabil, pe faptul că istoria celor doi îndrăgostiți veronezi este binecunoscută, uman valabilă și în zilele noastre, iar copiii au nevoie acum și de altceva decât de jocuri pe calculator și filme cu multă violență. Au nevoie de o poveste de iubire pură, plină de sensibilitate, cu eroi apropiati vîrstei lor. Important nu este deznodământul tragic, ci curățenia sufletească a personajelor, lupta lor împotriva prejudecăților, dragostea lor magică.

Mc Ranin a avut o idee originală, aceea de a alcătui distribuția numai din actrițe. Nu pentru că nu ar fi avut actori în teatru. Sensibilitatea și vocea feminină te duc cu gândul mai ușor la inocența copilului.

Regizorul a Mizat pe candoarea și fragilitatea artistelor și nu pe forța interpretativă masculină, exclusivă pe vremea marelui Will.

Scenografia semnată de Valentin Codoiu este simplă și funcțională, iar păpușile sunt expresive și foarte bine sculptate. Aș face aici mențiunea că nu sunt marionete, cum se specifică în caietul-program, pentru că nu au crucea clasică și nici firele care ajută la mișcarea picioarelor, a capului, a mâinilor. Sunt simple păpuși cu tije.

Ana Pasti, Laura Vasiliu, Adina Stan, Monica Ciută, Irina Melnic, Simona Șaiu, Rodica Bistrițeanu, absolvente ale ultimelor promoții (2000, 2001, 2002) UNATC, sunt tinere entuziaste pentru care efortul dublu de a mânui și interpreta este lăudabil. Dacă spectacolul își va „intra în mână”, probabil că emotiile vor fi înlocuite de obișnuință și păpusile nu vor mai „zbura” prin aer. Aceste mici observații țin, totuși, de legile păpușăriei și nu pot constitui greseli decât pentru cei familiarizați cu teatrul de animație.

Important rămâne gestul de a oferi copiilor din oraș un spectacol concentrat al unei povești celebre, o lecție de cultură necesară, obligatorie.

Teatrul „Tony Bulandra” din Târgoviște – Romeo și Julieta, după William Shakespeare. Regia: Mc Ranin. Scenografia: Valentin Codoiu. Distribuția: Ana Pasti, Laura Vasiliu, Adina Stan, Monica Ciută, Irina Melnic, Simona Șaiu, Rodica Bistrițeanu. Data premierei: 27 martie 2003.

